

Spm. nr. S 1395

Til statsministeren (14/2 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil statsministeren oplyse, hvorvidt det er dansk politik at arbejde for færre eller flere tilsætningsstoffer i levnedsmidler, og såfremt det er dansk politik at arbejde for en begrænsning af den såkaldte madsminke, om dette da efter statsministerens opfattelse er foreneligt med, at Danmark gentagne gange retter henvendelse til Kommissionen for at få de foreslåede og gældende positivlister udvidet?«

Begrundelse

Flere af regeringens ministre har ved gentagne lejligheder givet udtryk for, at det er regeringens politik at sikre rene og sunde fødevarer uden unødigt brug af tilsætningsstoffer.

Samtidig står det imidlertid nu klart, at Danmark ved adskillige lejligheder har anmodet Kommissionen om at sikre, at flere tilsætningsstoffer kunne anvendes – og i større mængder.

Der henvises til patentblå til fetaost, farve til røde pølser og nu senest øget brug af sødestoffer.

Efter spørgerens opfattelse er det udtryk for et dobbeltspil fra regeringens side.

Det ønskes derfor oplyst, hvad der er regeringens egentlige politik for brug af tilsætningsstoffer i levnedsmidler – ikke blot den officielle politik udadtil, men også den reelt styrende politik i forhold til forhandlingsindsatsen i EU.

Svar (28/2 96)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at det er regeringens politik at arbejde for rene og sunde fødevarer. Det betyder, at regeringen ikke ønsker unødigt brug af tilsætningsstoffer i madvarer.

Det er den politik, der gennem en årrække har ligget til grund for udformningen af den danske positivliste. Et tilsætningsstof tillades kun til levnedsmidler, hvis der ikke er sundhedsmæssige betænkeligheder ved anvendelsen af stoffet. Heri ligger selvsagt, at en ny viden om stoffet kan betyde et bortfald af tilladelsen. Desuden skal der være et teknologisk behov for stoffet, og endelig må anvendelsen af stoffet ikke vildlede forbrugeren.

Denne politik er blevet videreført i regeringens arbejde med EF-direktiverne vedrørende tilsætningsstoffer. Det forhold, at danske forhandlere i nogle situationer har anmodet om en udformning af EF-direktiverne, der svarer til de hidtidige regler i den danske positivliste, er ikke i modsætning, men i overensstemmelse med denne politik.

Disse anmodninger fremsættes naturligvis kun efter at være ajourført med den nyeste viden om de pågældende stoffer – og kun, hvis der stadig væk ikke er sundhedsmæssige betænkeligheder.

Sådanne anmodninger fremsættes for at undgå den situation, hvor et produkt ikke længere må forhandles alene af den grund, at Kommissionen i sine direktivforslag ikke har medtaget en bestemt anvendelse af et tilsætningsstof, som længe har været godkendt i Danmark, og hvis anvendelse fortsat er uden sundhedsmæssige betænkeligheder.

Dette er begrundelsen for, at regeringen i forhandlingsforløbet er gået ind for nogle meget specifikke anvendelser af visse tilsætningsstoffer.

Sådanne specifikke anvendelser og begrænsede anmodninger er ikke i modstrid med den restriktive tilsætningspolitik, som regeringen står fast på.

Regeringen fastholder således den hidtidige tilsætningsstofpolitik, hvor der først og fremmest lægges vægt på et højt beskyttelsesniveau, og hvor hensynet til industrien kun bliver tilgodeset i det omfang, det ikke strider mod hensynet til forbrugeren.

Spm. nr. S 1396

Til erhvervsministeren (14/2 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse,

- hvor stort et beløb Iran har købt fetaost for i Danmark i årene 1992–1995 (inkl.),
- hvor stor en del af dette beløb der er blevet dækket via EU's eksportstøtteordninger,
- hvor stor en del af de enkelte års eksport der er finansieret via Danmarks Erhvervsfond,
- hvor stort et beløb Iran har betalt tilbage pr. år som følge af den indgåede gældsomlægningsaftale,